Polski Komitet Normalizacyjny

POLSKA NORMA

ICS 03.080.30; 03.200

PN-EN 14153-3

Wprowadza
EN 14153-3:2003, IDT

Zastępuje
—

Usługi w nurkowaniu rekreacyjnym Minimalne wymagania dotyczące bezpieczeństwa szkolenia płetwonurków rekreacyjnych Część 3: Poziom 3. – Płetwonurek przewodnik

Norma europejska EN 14153-3:2003 ma status Polskiej Normy

This national document is identical with EN 14153-3:2003
and is published with the permission of CEN;
rue de Stassart, 36; B-1050 Bruxelles, Belgium.

Niniejszy dokument krajowy jest identyczny z EN 14153-3:2003
i jest opublikowany za zgodą CEN;
rue de Stassart 36; B-1050 Bruxelles, Belgium.

© Copyright by PKN, Warszawa ... **nr ref. PN-EN 14153-3**

Wszelkie prawa autorskie zastrzeżone. Żadna część niniejszej normy nie może być zwielokrotniana jakąkolwiek techniką bez pisemnej zgody Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego

Przedmowa krajowa

Niniejsza norma została opracowana przez KT nr 2 ds. Sportu i Rekreacji i zatwierdzona przez Prezesa PKN *dzień, miesiąc, rok*.

Jest tłumaczeniem - bez jakichkolwiek zmian - angielskiej wersji normy europejskiej EN 14153-3:2003

W zakresie tekstu normy europejskiej wprowadzono odsyłacze krajowe oznaczone od [N1)] do [N3)].....

Norma zawiera załącznik informacyjny NA, którego treścią jest wykaz norm powołanych EN i informacja o ich odpowiednikach krajowych.

Załącznik A (normatywny)
Odpowiedniki krajowe norm powołanych

Normy powołane normatywnie w EN	**Odpowiedniki krajowe**

NORMA EUROPEJSKA
EUROPEAN STANDARD
NORME EUROPÉENNE
EUROPÄISCHE NORM

EN 14153-3
listopad 2003

ICS 03.080.30; 03.200

Wersja polska

Usługi w nurkowaniu rekreacyjnym – Minimalne wymagania dotyczące bezpieczeństwa szkolenia płetwonurków rekreacyjnych – Część 3: Poziom 3. – Płetwonurek przewodnik

Recreational diving services – Safety related minimum requirements for the training of recreational scuba divers – Part 3: Level 3 – Dive Leader	Services relative à la plongée de loisirs – Exigences minimales liées à la sécurité concernant la formation des plongeurs en scaphandre autonome pratiquant la plongée de loisirs – Partie 3: Niveau 3 – "Guide de palanquee"	Dienstleistungen des Freizeittauchens – Sicherheitsrelevante Mindestanforderungen an die Ausbildung von Freizeit-Gerätetauchern – Teil 3 : Ausbildungsstufe 3 – Tauchgruppenleiter

Niniejsza norma jest polską wersją normy europejskiej EN 14153-3:2003. Została ona przetłumaczona przez Polski Komitet Normalizacyjny i ma ten sam status co wersje oficjalne.

Niniejsza norma europejska została przyjęta przez CEN 1 września 2003 r.

Zgodnie z Przepisami Wewnętrznymi CEN/CENELEC członkowie CEN są zobowiązani do nadania normie europejskiej statusu normy krajowej bez wprowadzania jakichkolwiek zmian. Aktualne wykazy norm krajowych, łącznie z ich danymi bibliograficznymi, można otrzymać w Centrum Zarządzania CEN lub w krajowych jednostkach normalizacyjnych będących członkami CEN.

Norma europejska została opracowana w trzech oficjalnych wersjach językowych (angielskiej, francuskiej i niemieckiej). Wersja w każdym innym języku, przetłumaczona na odpowiedzialność danego członka CEN i notyfikowana w Centrum Zarządzania CEN, ma ten sam status co wersje oficjalne.

Członkami CEN są krajowe jednostki normalizacyjne następujących państw: Austrii, Belgii, Danii, Finlandii, Francji, Grecji, Hiszpanii, Holandii, Irlandii, Islandii, Luksemburga, Malty, Niemiec, Norwegii, Portugalii, Republiki Czeskiej, Słowacji, Szwajcarii, Szwecji, Węgier, Włoch i Zjednoczonego Królestwa.

CEN
Europejski Komitet Normalizacyjny
European Committee for Standardization
Comité Européen de Normalisation
Europäisches Komitee für Normung

Centrum Zarządzania:
rue de Stassart 35, B-1050 Brussels

© 2003 CEN All rights of exploitation in any form and by any means reserved worldwide for CEN national Members.

nr ref. EN 14153-3:2003 E

Przedmowa

Niniejszy dokument (EN 14153-3:2003) został opracowany przez Komitet Techniczny CEN/TC 329 „Usługi turystyczne", którego sekretariat jest prowadzony przez DIN.

Niniejsza norma europejska powinna uzyskać status normy krajowej, przez opublikowanie identycznego tekstu lub uznanie, najpóźniej do maja 2004 r., a normy krajowe sprzeczne z daną normą powinny być wycofane najpóźniej do maja 2004 r.

Załączniki A ma charakter informacyjny.

Zgodnie z Przepisami Wewnętrznymi CEN/CENELEC do wprowadzenia niniejszej normy europejskiej są zobowiązane krajowe jednostki normalizacyjne następujących państw: Austrii, Belgii, Danii, Estonii, Finlandii, Francji, Grecji, Hiszpanii, Holandii, Irlandii, Islandii, Luksemburga, Malty, Niemiec, Norwegii, Portugalii, Republiki Czeskiej, Słowacji, Szwajcarii, Szwecji, Węgier, Włoch i Zjednoczonego Królestwa.

Wprowadzenie

Niniejsze normy europejskie dotyczące usług w nurkowaniu rekreacyjnym zostały przygotowane przez CEN/TC 329/WG 3 "Usługi w Nurkowaniu Rekreacyjnym", celem ustalenia bezpiecznych zasad postępowania i świadczenia usług.

Dlatego niniejsze normy podają:

— wymagane poziomy kwalifikacji określające doświadczenie i kompetencje płetwonurków rekreacyjnych i instruktorów płetwonurkowania.

— zasady bezpiecznego postępowania i wymagania przy świadczeniu usług w zakresie płetwonurkowania rekreacyjnego obejmujących szkolenie w zakresie różnych poziomów kwalifikacji. Jednakże normy nie mogą zastępować ani wypierać przepisów obowiązujących, których zmiana jest poza możliwościami członków CEN/CENELEC.

Norma europejska EN 14153 składa się z następujących części:

— EN 14153-1, *Recreational diving services – Safety related minimum requirements for the training of recreational scuba divers – Part 1: Level 1 – "Supervised Diver"*

— EN 14153-2, *Recreational diving services – Safety related minimum requirements for the training of recreational scuba divers – Part 2: Level 2 – "Autonomous Diver"*

— EN 14153-3, *Recreational diving services – Safety related minimum requirements for the training of recreational scuba divers – Part 3: Level 3 – "Dive Leader"*.

Wyszczególnione wymagania są wymaganiami minimalnymi; normy nie wykluczają możliwości przeprowadzenia przez usługodawcę dodatkowego szkolenia lub egzaminu, których celem jest uzyskanie dodatkowych kwalifikacji. Wyżej wymienione normy europejskie umożliwiają porównanie istniejących obecnie (lub będących w przyszłości) kwalifikacji instruktorów płetwonurkowania. W żadnym wypadku normy te nie są programami szkolenia i nie sugerują, że programy szkoleniowe i certyfikaty instruktorów płetwonurkowania wydane przez różne kraje lub organizacje powinny koniecznie odpowiadać niniejszym poziomom.

1 Zakres normy

Niniejsza norma europejska określa kwalifikacje, jakie musi uzyskać płetwonurek, aby świadczący usługi przyznał mu certyfikat wskazujący, że osiągnął lub przekroczył poziom 3. - „Płetwonurek przewodnik", norma określa też sposób oceny umiejętności nabywanych na kursie przez płetwonurka.

Podano również warunki prowadzenia szkolenia w uzupełnieniu do ogólnych wymagań dotyczących świadczenia usług w nurkowaniu rekreacyjnym, zgodnie z prEN 14467.

Niniejsza norma europejska dotyczy tylko szkoleń i certyfikacji płetwonurków, które są realizowane na podstawie umowy.

.

2 Powołania normatywne

Do niniejszej normy wprowadzono, drogą datowanego lub nie datowanego powołania, postanowienia zawarte w innych publikacjach. Powołania te znajdują się w odpowiednich miejscach w tekście normy, a wykaz publikacji podano poniżej. W przypadku powołań datowanych późniejsze zmiany lub nowelizacje którejkolwiek z wymienionych publikacji mają zastosowanie do niniejszej normy europejskiej tylko wówczas, gdy zostaną wprowadzone do tej normy przez jej zmianę lub nowelizację. W przypadku powołań nie datowanych stosuje się ostatnie wydanie powołanej publikacji (łącznie ze zmianami).

EN 250:2000, *Respiratory equipment – Open-circuit self-contained compressed air diving apparatus – Requirements, testing, marking*

EN 12628:1999, *Diving accessories – Combined buoyancy and rescue devices – Functional and safety requirements, test methods*

EN 14153-3, *Recreational diving services – Safety related minimum requirements for the training of recreational scuba divers – Part 3: Level 3 – "Dive Leader".*

prEN 14413-1, *Recreational diving services – Safety related minimum requirements for the training of scuba instructors – Part 1: Level 1*
prEN 14413-2, *Recreational diving services – Safety related minimum requirements for the training of scuba instructors – Part 2: Level 2*
prEN 14467, *Recreational diving services – Requirements for recreational scuba diving service providers*

3. Terminy i definicje

Dla potrzeb niniejszej normy europejskiej są stosowane terminy i definicje EN 250:2000, EN 12628:1999 i następujące:

3.1
organizacja szkoleniowa

Podmiot zapewniający system szkolenia płetwonurkowego i certyfikacji, który jest jednocześnie odpowiedzialny za realizację i jakość szkolenia płetwonurkowego.

UWAGA Podmiotami mogą być także płetwonurkowe federacje i płetwonurkowe firmy szkoleniowe

3.2
certyfikacja
pisemne potwierdzenie ukończenia kursu szkoleniowego spełniającego wszystkie wymagania zawarte w niniejszej normie europejskiej, wydane przez organizację szkoleniową
.
3.3
instruktor płetwonurkowania
osoba, która posiada kwalifikacje uzyskane zgodnie z normą , prEN 14413-1 lub prEN 14413-2

3.4 gaz oddechowy
mieszanina tlenu i azotu zawierająca co najmniej 20 % tlenu

3.5
wody ograniczone
basen pływacki o głębokości odpowiedniej do prowadzonej działalności lub akwen o podobnych warunkach pod względem widzialności, głębokości, ruchu wody i dostępu.

3.6
wody otwarte
akwen znacząco większy od basenu pływackiego, charakteryzujący się warunkami typowymi dla innych akwenów znajdujących się w tym rejonie,
3.7
sprzęt do nurkowania
wyposażenie składające się z następujących elementów:
— płetwy
— maska
— rurka oddechowa
— automat oddechowy
— alternatywny system oddechowy
UWAGA Ten system może oznaczać różne urządzenia – od prostego automatu oddechowego typu Octopus do dodatkowego systemu oddechowego z oddzielnym źródłem gazu oddechowego.
— butla,
— system mocowania butli do ciała płetwonurka
— urządzenie ratowniczo-wypornościowe
— system ciężarków balastowych z urządzeniem szybkiego odłączania od ciała płetwonurka (jeżeli jest używany)
— manometr podwodny (wskaźnik ciśnienia gazu oddechowego)
— środki do pomiaru głębokości i czasu i określania przebiegu dekompresji
— skafander płetwonurka (jeżeli jest używany)

UWAGA Szczególne warunki nurkowania mogą wymagać dodatkowego wyposażenia (np. urządzeń do orientacji podwodnej, noża lub innego narzędzia do cięcia.

3.8
kierowanie nurkowaniem
wszystkie działania i niezbędne środki dla zapewnienia bezpiecznego płetwonurkowania rekreacyjnego, w tym:
— odprawa przed nurkowaniem,
— sporządzenie planu nurkowania,
— przewodnictwo i nadzór,
— procedury awaryjne,
— odprawą po nurkowaniu.

4. Kwalifikacje płetwonurka rekreacyjnego poziomu 3. – ”Płetwonurek przewodnik ”

Płetwonurek poziomu 3 – ”Płetwonurek przewodnik ” powinien być wyszkolony w taki sposób, żeby podczas oceny kwalifikacji przeprowadzonej zgodnie z rozdziałem 11 można było uznać, że posiadł on dostateczną wiedzę, umiejętności i doświadczenie do planowania, organizacji i prowadzenia swoich nurkowań oraz do kierowania innymi płetwonurkami w czasie nurkowań w wodach otwartych.

Płetwonurek poziomu 3 – „Płetwonurek przewodnik” posiada kwalifikacje do:
- przeprowadzenia wszelkich specjalistycznych nurkowań rekreacyjnych, jeżeli posiada stosowne do tego przeszkolenie,
- planowania i realizacji procedur awaryjnych stosownie do warunków nurkowania i prowadzonej działalności,

Płetwonurek poziomu 3 - „Płetwonurek przewodnik” może pomagać przy sprawowaniu nadzoru nad kursantami podnosząc poziom bezpieczeństwa , nie może zaś oceniać kursantów czy prowadzić jakiekolwiek szkolenie praktyczne i teoretyczne z kursantami.
Jeśli warunki nurkowania różnią się w sposób znaczący od warunków poprzednio spotykanych, to płetwonurek poziomu 3- „Płetwonurek przewodnik”, zobowiązany jest do uzyskania stosownych informacji dotyczącej miejscowych warunków nurkowania.

Aby kierować płetwonurkami podczas nurkowań charakteryzujących się wyższym stopniem trudności, płetwonurek poziomu 3. – ”Płetwonurek przewodnik” powinien przejść odpowiednie szkolenie i mieć stosowne doświadczenie. Przykładem tego rodzaju nurkowań są:
— nurkowania nocne,
— nurkowania z ograniczoną widocznością,
— nurkowania w prądach morskich (np. nurkowania w dryfie),
— nurkowania głębokie,
— nurkowania wrakowe ,
— nurkowania w suchym skafandrze.

Jeśli w celu osiągnięcia wyżej wymienionych kwalifikacji wymagane jest dalsze szkolenie, może to być ono prowadzone wyłącznie przez odpowiednio wykwalifikowanego instruktora płetwonurkowania.

5 Warunki wstępne szkolenia

5.1 Postanowienie ogólne
Świadczący usługi (Usługodawca) powinien upewnić się, że klient przed przystąpieniem do kursu szkoleniowego spełnił niżej wymienione warunki wstępne..

5.2 Osoby niepełnoletnie
Niepełnoletni kursant powinien dostarczyć pisemną zgodę obojga rodziców lub prawnych opiekunów na wzięcie udziału w szkoleniu płetwonurkowym.

5.3 Wymagania zdrowotne

Kursant powinien dostarczyć dokument świadczący, że przeszedł tzw. medyczne badanie skriningowe i jest on zdolny po względem zdrowotnym do udziału w szkoleniu płetwonurkowym.

UWAGA W pewnych krajach i organizacjach szkoleniowych wymagane są badania lekarskie

Kursanci powinni otrzymać poradę mówiącą o potrzebie wykonywania stosownych i systematycznych badań lekarskich.

5.4 Minimalne nurkowe wymagania kwalifikacyjne

Kursanci powinni spełniać wszystkie wymagania dotyczące płetwonurka rekreacyjnego poziomu 2., zawarte w EN 14153-2.
Kursanci powinni mieć doświadczenie w nurkowaniu nocnym/z ograniczoną widocznością, nurkowaniu głębokim (uwzględniając miejscowe warunki nurkowania) i nawigacji (dokumentowanej w rejestrze nurkowań kursanta).

6 Informacja wstępna

Przed pierwszą lekcją kursu lub podczas tej lekcji powinna być dostępna informacja zgodnie z prEN 14467.

7 Wymagana wiedza teoretyczna

Kursanci powinni posiadać wystarczające zrozumienie i wiedzę w zakresie niżej podanych tematów, aby móc zaplanować i realizować swoje nurkowania we wszystkich typowych miejscowych warunkach oraz móc zaplanować i w razie potrzeby wdrożyć procedury awaryjne w czasie tych nurkowań :

— sprzęt,
— fizyka nurkowania,
— medyczne problemy związane z nurkowaniem,
— stosowanie tabel i komputerów nurkowych,
— środowiskowe warunki nurkowania,
— planowanie i kierowanie nurkowaniem ,
— porozumiewania się zarówno pod wodą jak i na powierzchni,
— zalecane bezpieczne praktyki nurkowe,
— zasady prowadzenia nurkowań z łodzi,
— zasady prowadzenia nurkowań nocnych,
— zasady nurkowania w warunkach ograniczonej widoczności,
— zasady prowadzenia głębokich nurkowań,
— pływy i prądy morskie,
— ograniczenia nurkowań w warunkach braku bezpośredniego dostępu do powierzchni,
— nawigacja podwodna,
— kierowanie akcją ratowniczą,
— procedury poszukiwawcze zaginionego płetwonurka,
— uprawnienia płetwonurka rekreacyjnego poziomu 1 – „Płetwonurek nadzorowany” i poziomu 2. – „Płetwonurek samodzielny” ,
— świadomość i znajomość przepisów odnoszących się nurkowania i ogólnych wymogów prawa

8 Indywidualne umiejętności praktyczne w płetwonurkowaniu

8.1 Ćwiczenia praktyczne z użyciem niezależnego aparatu nurkowego

Wykonując wszystkie ćwiczenia aparatowe kursanci powinni umieć sprostać najtrudniejszym warunkom nurkowania panującym w rejonie ich działalności nurkowej. Wspomniane warunki to :

— głębokość nurkowania przekraczająca uprawnienia płetwonurka poziomu 2,
— widoczność pod wodą,
— liczebność i doświadczenie grupy,
— używane wyposażenie nurkowe,
— prąd wody,
— warunki powierzchniowe,
— temperatura wody.

Kursanci powinni poprawnie wykonywać niżej podane ćwiczenia wykazując się jednocześnie w najwyższym stopniu swoją biegłością i kompetencją:

— założenie wyposażenia do nurkowania i zdjęcie go (na brzegu wody),
— kontrola sprzętu przed nurkowaniem i sprawdzenie go przez partnera przed wejściem do wody i w wodzie,
— wejście do wody i wyjście z niej,
— prawidłowe wyważenie się,
— usuwanie wody z ustnika rurki oddechowej i automatu oddechowego
— naprzemienne oddychanie przez rurkę oddechową i z automatu oddechowego na powierzchni
— procedury właściwego zanurzenia i wynurzenia (np. wyrównanie ciśnienia w uszach i pod maską),
— technika poprawnego zanurzania i wynurzania (np. wyrównanie ciśnienia w uszach i masce),
— skuteczne poruszanie się pod wodą z zachowaniem odpowiedniej pływalności i głębokości
— usuwanie wody z maski, w tym również podczas zdjęcia maski z głowy i ponownego jej założenia,
— technika oddychania pod wodą bez maski,
— technika nurkowania w parze (np. stosowanie znaków umownych, utrzymywanie bliskiego kontaktu, wzajemny nadzór),
— zmiana pływalności pod wodą i na powierzchni,
— postępowanie w sytuacjach nadzwyczajnych pod wodą (np. odnajdywanie II stopnia automatu oddechowego)
— obserwacja wskazań przyrządów,
— pływanie po powierzchni w kompletnym wyposażeniu oddychając przez rurkę; kursant powinien być zdolnym do przepłynięcia z powrotem do miejsca bezpiecznego wyjścia,
— obsługa na powierzchni urządzeń szybkiego odłączania systemu ciężarków balastowych działanie na powierzchni,
— zdjęcie i wymiana systemu ciężarków balastowych,
— zdejmowanie niezależnego aparatu nurkowego na powierzchni,
— technika wynurzania awaryjnego w przypadku braku gazu oddechowego oddychając z jednego automatu, płetwonurek musi wykonać ćwiczenie jako biorca i dawca II stopnia automatu oddechowego. W zakres ćwiczeń może wchodzić awaryjne wynurzanie z wykorzystaniem alternatywnego źródła gazu oddechowego (własnego lub partnera)
— prawidłowe obchodzenie się i konserwacja wyposażenia (nad brzegiem wody),
— techniki pomocy w czasie nurkowania (samopomoc/pomoc partnera) (np. towarzyszenie partnerowi przy wypływaniu na powierzchnię i zapewnienie mu pomocy na powierzchni),
— nawigacja podwodna,
— stosowanie boi sygnalizacyjnej na powierzchni (o działaniu opóźnionym lub stałym).

8.2 Nurkowania głębokie

Kursanci powinni wykazać się biegłością w znajomości technik stosowanych w planowaniu i organizacji nurkowań poniżej głębokości typowych dla rekreacyjnego płetwonurkowania uprawianego w miejscowych warunkach nurkowych. Techniki te powinny szczególnie dotyczyć następujących problemów:
— narkozy azotowej,
— zużycia powietrza i oddychania,
— ograniczenia związane z dekompresją,
— procedury prawidłowego wynurzenia z uwzględnieniem przystanków dekompresyjnych w wodzie,
— zmiany pływalności,
— stosowanie sprzętu specjalnego (np. awaryjne źródło gazu oddechowego)
— sprzęt i procedury awaryjne.

8.3 Nawigacja

Kursanci powinni wykazać się biegłością w prowadzeniu nawigacji podwodnej.
Powinni wykazać się zdolnością do planowania, organizowania i przeprowadzenia swoich nurkowań oraz do bezpiecznego przewodnictwa innych płetwonurków rekreacyjnych z zastosowaniem zarówno przyrządów jak i nawigacji naturalnej.

9 Ćwiczenia dotyczące przewodnictwa podwodnego

Następujące ćwiczenia powinny być wykonane poprawnie w zakresie typowych głębokości i warunków nurkowych zazwyczaj spotykanych podczas płetwonurkowej działalności na poziomie 3 – „Płetwonurek przewodnik”

Ćwiczenia związane z nurkowaniem

9.1.1 Planowanie i przygotowanie nurkowania

— wybór miejsca uwzględniający możliwości zespołu nurkowego i czynniki środowiskowe,
— przygotowanie planu i sprzętu na wypadek sytuacji awaryjnych,
— określenie warunków dekompresji i rozważenie wpływu innych czynników na odsycenie tkanek (np. lot w samolocie i inne zmiany wysokości, wysiłek fizyczny),
— ograniczenia w nurkowaniu,
— środki pomocy podczas zanurzenia i wynurzenia (np. lina opustowa , awaryjne źródło gazu oddechowego),
— oznakowanie rejony nurkowania jeśli są wymagane (np. za pomocą flagi A lub innych znaków).

9.1.2 Odprawa przed nurkowaniem

— przydzielanie zadań w zespole,
— ograniczenia czasowo- głębokościowe nurkowania ,
— procedury w sytuacjach nadzwyczajnych,
— warunki miejscowe/środowiskowe,
— porozumiewanie się,
— przygotowanie wyposażenia do nurkowania .

9.1.3 Prowadzenie nurkowania

— założenie sprzętu i kontrola przed nurkowaniem,
— kierowanie wchodzenia zespołu płetwonurków do wody ,
— kierowanie zanurzenia zespołu płetwonurków,
— monitoring głębokości, czasu, realizacji planu nurkowania i zapasu gazu oddechowego u płetwonurków,
— stała obserwacja warunków otoczenia,
— zwracanie uwagi na poziom stresu u płetwonurków,
— identyfikacja zagrożeń podwodnych,
— stosowna reakcja na problemy i sytuacje nadzwyczajne,
— nawigacja podwodna (patrz 8.3),
— kierowanie bezpiecznym wynurzaniem i wyjściem z wody

9.1.4 Postępowanie po zakończeniu nurkowania

— procedury sprawdzjące,
— omówienie nurkowania,
— weryfikacja określenych warunków dekompresji i rozważanego wpływu innych czynników na odsycenie tkanek (np. lot w samolocie i inne zmiany wysokości, wysiłek fizyczny),
— obsługa i konserwacja sprzętu po nurkowaniu,
— rejestracja danych nurkowania.

9.2 Ratownictwo nurkowe

Program szkolenie kursantów na poziomie 3 powinien obejmować ćwiczenia w ratownictwie płetwonurkowym. Na zakończenie szkolenia kursanci powinni się wykazać znajomością tych ćwiczeń wykonując przynajmniej jedną akcję ratowniczą w wodach otwartych
.
Cwiczenia ratownicze powinny obejmować:
— rozpoznawanie sytuacji awaryjnych (np. brak źródła gazu oddechowego, brak reakcji),
— podstawowe metody poszukiwań,
— kontrolowane wydobywanie poszkodowanego z toni na powierzchnię wody,
— skuteczna akcja ratownicza na powierzchni wody,
— wydobycie poszkodowanego z wody,
— kierowanie w sytuacjach nadzwyczajnych , w tym współdziałanie ze służbami ratowniczymi.

9.3 Pierwsza pomoc

Kursanci powinni ukończyć kurs/kursy pierwszej pomocy i resuscytacji krążeniowo-oddechowej (CPR) i posiadać ważne zaświadczenie lub certyfikat..
.

9.4 Pomoc tlenowa w nagłych wypadkach

Kursanci powinni przejść szkolenie w udzielaniu pomocy tlenowej w wypadkach nurkowych. Szkolenie to powinno zawierać teoretyczną wiedzę nas temat podstawowych zagadnień medycznych i praktyczne nauczanie użytkowania ratowniczych zestawów tlenowych.

10 Parametry szkolenia praktycznego

Nurkowanie na wodach otwartych powinno składać się co najmniej z następujących działań:
— odprawa,
— przygotowanie do nurkowania,
— sprawdzenie przed nurkowaniem,
— wejście do wody,

— procedura zanurzenia,
— przebywanie w toni,
— procedur wynurzenia i pobytu na powierzchni wody ,
— wyjścia z wody,
— omówienie nurkowania,
— procedur po zakończeniu nurkowania,
— rejestracji danych dotyczących nurkowania.

11 Ocena kwalifikacji

11.1 Wiedza teoretyczna

Kandydat powinien zademonstrować instruktorowi nurkowania z aparatem SCUBA wysoki poziom wiedzy na temat nurkowania z aparatem SCUBA zdając egzamin ustny lub pisemny, tak jak zapisano w definicji jednostki szkoleniowej (patrz załącznik A dotyczący przykładu objaśniającego). Taki egzamin powinien sprawdzić wiedzę teoretyczną według rozdziału 7 i wiedzę z umiejętności według rozdziału 8 i rozdziału 9.
Znajomość tematu teoretycznego jest określana jako zdolność do zademonstrowania szczegółowego zrozumienia przyczyn i skutków związanych z każdym tematem i ponadto do całkowitego zrozumienia wszystkich aspektów takich zagadnień, niezbędnego do wykonania działań w nurkowaniu, takich które są opisane w niniejszej normie europejskiej.

11.2 Umiejętności praktyczne

Kandydaci powinni zademonstrować instruktorowi nurkowania z aparatem SCUBA, biegłość w nurkowaniu z aparatem SCUBA według rozdziału 8 i wymagane poziomy wg rozdziału 9 (patrz załącznik A dla przykładu objaśniającego). Kandydaci powinni umieć zademonstrować biegłość działań w nurkowaniu w ramach zespołu i pod nadzorem.
Znajomość umiejętności praktycznych definiuje się jako zdolność do stałego wykonywania umiejętności w sposób kontrolowany przy niskim poziomie osobistego stresu w typowych warunkach lokalnego otoczenia.

11.3 Minimalna liczba nurkowań w wodach otwartych

Aby uzyskać kwalifikacje płetwonurka poziomu 3 – „Płetwonurek przewodnik" , kursant powinien posiadać w swoim rejestrze przynajmniej 60 nurkowań w wodach otwartych. Z tego co najmniej 40 nurkowań powinny być wykonane po uzyskaniu kwalifikacji poziomu 2 wg EN 14153-2.
Dla uzyskania pewności, że kursant posiada doświadczenie nurkowe w szerokim zakresie niezbędne jest wykonie przynajmniej 30 nurkowań w możliwie najbardziej zróżnicowanych warunkach.
Przykładem takich warunków środowiskowych mogą być:

— słaba widoczność (mniejsza niż 2 m w poziomie),
— prądy wodne (o prędkości większej niż 0,25 m/s (około pół węzła),
— zimna woda (temperatura mniejsza niż 10 °C).

Jeśli miejscowe warunki nurkowe nie spełniają powyższych wymagań, zaleca się aby doświadczenie kandydata w nurkowaniu było rozszerzane przez większą liczbę nurkowań i/lub przez nurkowania na większe głębokości (np. większej niż 30 m).

12 Minimalny wiek wymagany do przewodnictwa nurkowego

Minimalny wiek do kierowania innymi płetwonurkami zgodnie rozdziałem 4 powinien wynosić 18 lat.

Załącznik A
(informacyjny)
Przykłady zakresu wiedzy wymaganej na egzaminie na poziom 3. płetwonurka

Temat teoretyczny	Pytania egzaminacyjne	Sposób oceny
Wyposażenie - Automaty oddechowe	1. Wyjaśnić co oznacza: niezależny aparat nurkowy o obiegu otwartym, o biegu półzamknięty i o biegu zamkniętym. 2. Wyjaśnić działanie automatu	Egzamin teoretyczny pisemny i/lub ustny i ocena przez instruktora płetwonurkowania.

	oddechowego o obiegu otwartym 3. Opisać konstrukcje powszechnie używanych typów automatów oddechowych, podać wady i zalety każdego z nich. 4. Opisać co oznaczy określenie „uszkodzony-bezpieczny" w odniesieniu do automatu oddechowego i związane z tym zalety. 5. Wyjaśnić do czego służy zestaw zabezpieczający automat oddechowy przed wpływem otoczenia i kiedy należy go stosować 6. Opisać różnice między automatami odciążonymi i nieodciążonymi 7. Sprawdzić stan techniczny automatu określając potrzebę ewentualnego przeglądu/serwisu oraz ocenić podstawowe parametry pracy 8.	
Temat praktyczny	**Pytania egzaminacyjne**	**Sposób oceny**
Planowanie i przygotowanie do nurkowania	1. Wykonać oceny środowiska oraz poziomu nurków i powziąć stosowne działania dotyczące nadzoru i kontroli oparte na tych ocenach. 2. Przygotować plan awaryjny stosowny do miejsca nurkowania, kwalifikacji zespołu nurkowego i ich doświadczenia. 3. Przeprowadzić stosowne odprawę przed nurkowaniem uwzględniając miejsce nurkowania dla wyznaczonego zespołu nurkowego. 4. Odpowiednio reagować lub zapobiegać problemom płetwonurków. 5. Wybór i przygotowanie środków pomocnych przy zanurzeniu/wynurzeniu. 6.	Egzamin teoretyczny pisemny/ustny i ocena ćwiczeń przez instruktora płetwonurkowania.
Pływalność	1. Symulując sytuację awaryjną wydobyć z głębokości, w kontrolowany sposób, płetwonurka nie reagującego na bodźce zewnętrzne przy pomocy jego urządzenia ratowniczo-wypornościowego lub suchego skafandra. 2. Zademonstrować umiejętność precyzyjnego wyważania się w	Ocena ćwiczenia przez instruktora płetwonurkowania i egzamin pisemny

	bardziej wymagających warunkach. 3. Rozpoznać i usunąć problemy związane wyważeniem się partnerów nurkowania. 4.	

.

Bibliografia

PrEN 14413-1, *Recreational diving services – Safety related minimum requirements for the training of scuba instructors – Part 1: Level 1*